

עמ"ת 3585/06/15 - מותנא זידאן (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 3585-06-15 זידאן(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת תמר נאות פרי
העורר	מותנא זידאן (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בחיפה (כב' השופט בנג'ו) במ"ת 40802-04-15 מיום 28/5/15 אשר במסגרתה התקבלה בקשת המדינה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

1. כנגד העורר הוגש ביום 26/4/15 כתב אישום המייחס לו מגוון של עבירות סביב פרשת הונאה בה היה מעורב, לכאורה, יחד עם שני נאשמים נוספים (להלן: "**השניים האחרים**") במהלך החודשים פברואר, מרץ ואפריל 2015. לפי הנטען בכתב האישום, שתי פעילויות עיקריות הן שאפשרו את מסכת העבירות הנטענת המשולבת.

הפעילות האחת החלה שעה שהעורר רכש שני מתחמי אינטרנט (דומיינים) בשם www.hapais-lotto.com ובשם www.pais-lotto.com והקים בהם אתרים אשר חזותם החיצונית נחזית להיות כשל האתר של מפעל הפיס (להלן: "**האתרים המתחזים**"). בהמשך, נשלחו לאלפי אזרחים הודעות טקסט למכשיר הטלפון הסלולרי שלהם, ובהודעות הם התבשרו על זכייה בסכום כסף מאת מפעל הפיס. הנמענים, התבקשו להזין את פרטיהם האישיים, כולל פרטים לגבי כרטיס האשראי שלהם, לצורך מימוש הזכייה - וכך השיגו העורר והשניים האחרים את פרטי כרטיס האשראי. בהמשך, כך על פי כתב האישום, נעשה שימוש בפרטי כרטיסי האשראי הן באמצעות מסירת הפרטים לצורך עסקאות והן על דרך של זיוף כרטיסי אשראי, לאחר שהפרטים הועברו לכרטיסי אשראי ריקים שהיו ברשותו של העורר ושל אחד משני האחרים (על דרך של צריבת הנתונים בפס המגנטי של הכרטיסים הריקים).

הפעילות השניה קשורה לעבודתו של אחד מהאחרים בתחנת דלק (להלן: "**תחנת הדלק**"), כאשר לפי הנטען בכתב האישום, נהג אותו האחר להעתיק פרטים של כרטיסי אשראי שניתנו לו על ידי הלקוחות שהגיעו לתחנת הדלק. בהמשך, כנטען, העורר והשניים האחרים עשו שימוש בנתונים אלו של כרטיסי האשראי בדומה לשימוש שנעשה בפרטי כרטיסי האשראי שהם השיגו דרך האתרים המתחזים, כלומר - הן תוך מסירת הפרטים לצורך ביצוע עסקאות והן תוך הכנת כרטיסי אשראי מזויפים, על דרך הטמעת פרטי כרטיסי האשראי בפסי המגנטיים של כרטיסים ריקים.

על רקע שתי הפעילויות הנטענות, עשו העורר ושני האחרים שימוש במרמה בפרטי כרטיסי האשראי לצורך הוצאת כספים במרמה וביצוע רכישות, כאשר על פי כתב האישום המדובר בארבע עשר אירועים שונים בחודשים פברואר עד אפריל 2015. בהתאם, מיוחסות בכתב האישום לשלושת הנאשמים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיסי חיוב, התחזות ועוד עבירות

דומות (ריבוי עבירות).

2. נתון נוסף רלבנטי הינו שאת העבירות המיוחסות לעורר כמתואר מעלה, הוא ביצע בשעה ששהה במעצר בית אליו נשלח, במסגרת הליכים שהתקיימו בתיק אחר (ת"פ (שלום חיפה) 36697-01-15, להלן: "**מעצר הבית**" ו- "**התיק הקודם**", בהתאמה).

בתיק הקודם, העבירות המיוחסות לעורר כמעט זהות לעבירות המיוחסות לו בתיק הנוכחי, בנוגע לפעילות הראשונה. נטען כי העורר רכש את המתחם www.chance-pais.com, הקים אתר אשר נחזה להיות האתר של מפעל הפיס, שלח הודעות בדבר זכיה בפרס של מפעל הפיס לאנשים רבים באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלהם, הנמנים הזינו את פרטי כרטיסי האשראי שלהם כדי לזכות בפרס - וכך השיג העורר את הפרטים של כ-70 פרטי כרטיסי חיוב. בכתב האישום שם נטען כי העורר עשה שימוש באותם פרטי אשראי לצורך ביצוע משיכות כספים ורכישות, במהלך החודשים אוגוסט 2014 עד ינואר 2015, והעבירות המיוחסות לו בתיק הקודם הינן קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיסי אשראי וניסיון הונאה (ריבוי עבירות).

כאשר הוגש כתב האישום בתיק הקודם הוגשה גם בקשה למעצר עד תום ההליכים וביום 19.1.2015 הורה בית המשפט קמא (אשר דן גם בבקשה שבתיק הקודם) על שחרורו של העורר למעצר בית מלא, בפקוח שלושה מפקחים, וכאשר אחד מתנאי השחרור היה איסור השימוש במכשיר טלפון או במחשב, קווי או אלחוטי.

על רקע האמור, בכתב האישום הנוכחי מיוחסת לעורר גם עבירה של הפרת הוראה חוקית, דהיינו - הפרת תנאי מעצר הבית שבתיק הקודם.

3. ונשוב לתיק הנוכחי. אף כאן, בד בבד עם הגשת כתב האישום הנוכחי, הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר ושל שני האחרים עד תום ההליכים. בדיון הראשון בבקשת המעצר, הסכים הסניגור לקיומן של ראיות לכאורה ואף לקיומה של עילת מעצר - והעורר הופנה להכנת תסקיר של שירות המבחן למבוגרים. בדיון השני, לאחר קבלת התסקיר ולאחר שמיעת החלופה המוצעת, הורה כב' השופט קמא על מעצרו עד תום ההליכים של העורר, ומנגד - על שחרורם של שני המעורבים הנוספים למעצר בית בתנאים מגבילים (לעיל ולהלן: "**שני האחרים**").

4. בהודעת הערר, כמו גם במהלך הדיון, מבקש העורר לאפשר לו לשוב למעצר בית בתנאים מגבילים, הגם שהוא מודע לכך שהוא הפר את התנאים המגבילים במעצר הקודם. בראש ובראשונה מבקש העורר לתת משקל ראוי לנסיבות הטראגיות של התא המשפחתי, ובהקשר זה הכוונה הינה לכך שאביו של העורר, אשר אמור היה לשמש כמפקח במסגרת מעצר הבית הקודם, נדרס למוות כאשר הגיע לבית המשפט לצורך אחד מהדיונים הקודמים. אין צורך לתאר את המכאוב והסבל שנגרמו לכל המשפחה, כולל העורר ואמו (אשר הייתה המפקחת הנוספת) בשל המוות הפתאומי בטרם עת של אב המשפחה. בנוסף, הועלו טענות לגבי אירועים טראומטיים נוספים בעברו של העורר אשר הביאו אותו מלכתחילה למצב שבו הוא מוצא עצמו מעורב בכתבי האישום (הקודם והנוכחי), ולכן העורר מבקש שיינתן משקל מיוחד לנסיבות האישיות במקרה זה, כך שיתאפשר לו לשוב למעצר בית למרות ההפרה הנטענת. עוד מעלה העורר טיעונים לגבי הצורך להשוות בין מצבו לבין מצבם של שני האחרים וכי לא היה מקום לכך שביהמ"ש יגדיר אותו כדמות דומיננטית במסכת הקשורה לאירוע הנוכחי (וראו כי ביהמ"ש קבע כי הוא "המוח" מאחורי ביצוע העבירות).

המדינה, סומכת ידה על החלטת ביהמ"ש קמא ומבקשת לדחות את הערר, למרות, כמובן, השתתפותה בצער המשותף לכולנו בשל פטירת האב.

5. שקלתי את טענות הצדדים ועמדתי כי אין מקום לקבל את הערר.

6. ראשית, אמנם עסקינן בעבירות רכוש, אך היקף העבירות, התחכום, משך הזמן אשר במהלכו העבירות

בוצעו והחבירה לשני האחרים מלמדת על מסוכנות ממשית לשלום הציבור ורכושו, ואזכיר כי לא היתה מחלוקת לגבי קיומה של עילת מעצר.

7. שנית, יש לתת את הדגש לכך שמלכתחילה שחרור למעצר בית בעבירות כגון אלו, כרוך בקשיים לא מבוטלים בשל העובדה שהמדובר בעבירות שמבוצעות באמצעות מכשירי טלפון נייד או מה שמכונה "טאבלט" או מחשב נייד - וקשה למפקחים לפקח על המפוקחים ולמנוע את האפשרות להישנות העבירות. יכול להיות שניתן להוציא מהדירה שבה אמור העורר להיות במעצר בית מחשבים ניידים ואולי אף לנתק את קו הטלפון הקווי, אך קשה עד מאד למנוע התקשרות אלחוטית, ולו באמצעות טלפון נייד, וקשה למנוע מהעורר לשים את ידו על טלפון נייד זה או אחר (בש"פ 2065/13 **פלוגי נ' מ"י** (22.3.2013); בש"פ 9652/08 **מ"י נ' דיין** (3.12.2008)).

8. שלישית, יש משקל מכריע במקרה זה לכך שהעורר ביצע את העבירות הנטענות שעה שהוא נמצא במעצר בית, במסגרת התיק הקודם אשר בו מיוחסות לו עבירות כמעט זהות. המסקנה הינה שהמסוכנות נמצאת ברף גבוה והסיכוי לכך שהעבירות תתבצענה שוב - הינו גבוה במיוחד. במצב זה, אין ספק כי יש קושי לתת שוב אמון בעורר, אשר הפר באופן בוטה את האמון שנתן בו בהמ"ש קמא בתיק הקודם ואף יש מקום להעביר מסר ברור וחד משמעי בכל הנוגע למשמעות של הפרת תנאי שחרור בערובה (בש"פ 3374/15 **מ"י נ' פלוגי** (17.5.2015); בש"פ 3382/15 **בר עובד נ' מ"י** (19.5.2015)).

אם נפנה בהקשר זה לפסיקה בנוגע לבקשות לעיון חוזר שמוגשות עת משוחרר בערובה מפר אחת מתנאי השחרור, אזי שההלכה היא שלא כל הפרה של תנאי שחרור מחייבת מעצר בפועל עד תום ההליכים, וכידוע - כאשר עסקינן במי שהפר את תנאי מעצר הבית, יש צורך לבחון את מהות ההפרה, את המסוכנות שנגזרת מההפרה, את הקשר בין ההפרה לבין העבירה המקורית אשר בעטייה השהה העצור מלכתחילה במעצר וכיוצ"ב נתונים אישיים (בש"פ 1280/98 **ויניצקי נ' מ"י** (5.3.98); בש"פ 1168/13 **עראף נ' מ"י** (18.2.13) ו-בש"פ 22/12 **קליין נ' מ"י** (12.1.12)).

אלא שבמקרה הנוכחי, אין המדובר בהפרה סתמית (כגון יציאה ממעצר בית ללא מפקחים או איחור לשוב למעצר הבית), אלא בהפרה שעניינה ביצוע חוזר לכאורי של העבירה אשר בגינה נמצא העורר במעצר הבית מלכתחילה. כלומר, מהות ההפרה הינה ביצוע חוזר של עבירות זהות לאלה שבוצעו בתיק הקודם - ושוב לכאורה. בדומה, יש לראות כי את העבירות הנוכחיות ביצע העורר, לכאורה, במהלך החודשים פברואר עד אפריל, משמע, שאין המדובר במעידה חד פעמית, אלא במסכת מורכבת, מתוכננת מראש ואשר בוצעה בכמה וכמה מועדים במשך שלושה חודשים. לעורר היתה האפשרות לעצור את ההתנהלות בכל שלב ושלב, ולמרות שהוא ידע שהוא עומד לדין על העבירות המיוחסות לו בתיק הראשון - המשיך להסתבך בפרשה הנוכחית. לא זו אף זאת. בעוד העורר מבצע לכאורה את העבירות הנוכחיות, הוא ביקש מבית המשפט קמא בתיק הקודם לצאת ממעצר הבית לצור השלמת לימודיו. בית המשפט קמא דחה את הבקשה (החלטה מיום 8.3.2015) והעורר אף הגיש ערר לגביה. הערר התברר בפני, ומצאתי כי אולי יש מקום לבוא לקראת העורר ולאפשר לו לצאת למבחנים שאותם הוא היה צריך לעבור - על מנת שלא ירדו לטמיון לימודיו בסמסטר עובר למעצר בתיק הקודם. הדיון היה אמור לשוב לבית המשפט קמא למיצוי הביורור לגבי מועדי המבחנים וכו' - אלא שכבוד השופט קמא לא הספיק לקיים את הדיון בשל המעצר הנוכחי. משמע, שבעוד שהעורר מנהל את בקשותיו וערריו בבית המשפט, הוא היה מעורב ביחד עם האחרים בביצוע העבירות הלכאוריות הנוכחיות (ויש להשוות את התאריכים של הגשת הבקשה לעיון חוזר, הדיון בה, הגשת הערר והדיון בערר לתאריכים שמפורטים בכתב האישום).

9. רביעית, לא אוכל אף לקבל את טענת העורר לפיה הוא לא היה הגורם הדומיננטי במסכת העבירות הנטענות ולכן לא היה מקום לכנותו "המוח", כפי שכינה אותו כבוד השופט קמא. מבלי להידרש לפרטים בכל הנוגע

ל"חלוקת העבודה" בין העורר לבין השניים האחרים, ברי כי התפקיד שנטל על עצמו העורר בביצוען של העבירות הנטענות חמור, ומצביע על תעוזה ויצירתיות, ויש לראות כי לגבי הקמת האתרים המתחזים - אכן יש ממש בטענה לפיה העורר היה "המוח", ולו לאור העובדה שהמדובר במסכת זהה למסכת אשר בתיק הקודם וכי העורר הוא שהקים את שני האתרים, כך על פי כתב האישום. נכון הוא שיתכן שבכל הנוגע לנטילת הפרטים של לקוחות תחנת הדלק, אחריותו של אחד מהשניים האחרים דומיננטית יותר, אך אין בכך כדי לשנות מהמסקנה לגבי מרכזיותו של העורר בהונאה שעניינה הקמת האתרים המתחזים.

10. חמישית, יש לתת את הדעת לכך שהאירוע הטראגי והאובדן בשל פטירתו של האב, אכן משפיע בוודאי על הלך רוחו של העורר אך אין מידע שמלמד על כך שהרקע להתנהלות הנוכחית הלכאורית נובע דווקא מאובדן זה. בתסקיר שהוכן נכתב כי התרשמותו של שירות המבחן היתה שהאובדן של האב היה משמעותי ביותר מבחינת העורר וכי הוא חש אכזבה מעצמו, אך אין אינדיקציה לכך שהוא ביצע את העבירות הנטענות בשל אותו אובדן, בבחינת נסיבה חריגה שאולי מצדיקה לתת לו הזדמנות נוספת. יש עוד לזכור כי את העבירות הלכאוריות בתיק הקודם ביצע העורר טרם הפטירה של האב, ולכן - לא אוכל לתת משקל לטענה לפיה האובדן הוא שגרם לעורר להיכשל. בהקשר זה אף הוגשו לעיוני מסמכים רפואיים המתייחסים אף לאירועים נוספים בעברו של העורר. תחילה אעיר כי חלק מהמסמכים מתייחסים לאמו של העורר, והם אינם רלבנטיים. לגבי המסמכים שמתייחסים לעורר המדובר במסמכים משנת 2012, ואין בהם כדי ללמדנו על נסיבות מיוחדות שמצדיקות להיעתר לערר.

11. ששית, באשר לתסקיר של שירות המבחן - בתסקיר מצוין כי קיים סיכוי גבוה להישנות העבירות אם כי המפקחים הותירו רושם כמי שיוכלו לאיין את המסוכנות. עם זאת, בית המשפט קמא מצא שלא לאמץ את ההמלצה, תוך פירוט הנמקותיו, והלכה היא כי המלצת שירות המבחן הינה אך בגדר המלצה, ובמקרה דכאן קיימות נסיבות כבדות משקל שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן (בש"פ 7848/10 פלוני נ' מ"י (2.11.2010)).

12. שביעית, באשר להשוואה בין העורר לבין השניים הנוספים, יש להדגיש, כי השוני במקרה הזה הוא במיוחד לאור העובדה שמבחינת שני העצורים הנוספים, המדובר היה בהסתבכות ראשונה והם לא מצויים במצב שבו הם מפרים תנאי מעצר בית קודם. הם למעשה קיבלו כעת את אותה הזדמנות שקיבל העורר בפעם הקודמת ולכן אין מקום לעשות השוואה בין מצבו לבין מצבם (בש"פ 5443/03 לובאני נ' מ"י (26.6.2003)), בש"פ 767/13 גוסלן נ' מ"י (7.2.2013)). בשל נימוקים אלו, אין אף מקום להשוות בין מצבו של העורר לבין מצבם של המעורבים בשתי האסמכתאות שהוצגו לעיוני מטעם הסניגור - שכן אף שם המדובר היה ב"הזדמנות ראשונה" ולא שניה.

13. אשר על כן, לאור המקובץ, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, בהעדר הצדדים.